

тюленътъ налапва плячката си изцѣло или на голѣми кжсове безъ да я дѣвче.

Тюленътъ обича водата и не се дѣли отъ нея, защото въ водата той намира храната си, пѣкъ е и по-спокоенъ отколкото на сушата. Тукъ той ловко избѣгва отъ многобройнитѣ си неприятели, които го преследватъ на всѣка крачка. Бѣлата мечка го преследва както на сушата така и въ водата. Въ водата тюлена бива нападанъ и отъ разни морски хищници — риби и бозайници, каквито сж акулитѣ, делфина и мн. др. Но най-голѣмия неприятелъ на тюлена е човѣкътъ. Туземцитѣ-северняци ловатъ тюлени по примитивенъ, но много смѣлъ начинъ. Ловецътъ се движи безшумно съ малката си лодка, на която има макара съ дълго тънко вжже, прикрепено на кжсо копие — харпунъ. Ловецътъ лѣга въ лодката за да го не видятъ тюленитѣ и така доближилъ се до тѣхъ, хвърля харлуна и го забива въ тѣлото на жертвата си. Тюленътъ потъва въ водата, но скоро излиза смъртно нараненъ. Днесъ ловенето на тюлени е съ огнестрелни орждия, благодарение на които масово ги изтрѣбватъ.

Моржъ

Въ сравнение съ тюлена моржътъ е много по-голѣмо животно, на дължина достига 5—6 м., а на тежина съ—1500 до 2000 кгр., а рѣдко голѣмитѣ—надъ 3,000 кгр. Тѣлото му е широко къмъ срѣдата и не се заостря къмъ задния край, както при тюлена. Моржътъ има кжса шия, която се слива съ главата.

Преднитѣ крака сжщо сж лопатовидни, но на тѣхъ ясно се различаватъ петътѣ прѣсти съ здрави нокти. Опашката е слабо развита, наподобява кълбеста кожна гънка. Заднитѣ крака сж доста голѣми, но и тѣ сж негодни за ходене на сушата, а служатъ при плуване въ водата.